

- Scriitorul Constantin Chiriță salută inițiativa ziarului „Scintea tineretului” privind înființarea Clubului suporterilor echipei naționale de fotbal.
- Printre „tricolori” în momentul tragerii la sorți.

Scintea tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXVI, SERIA II, NR. 6424

4 PAGINI — 30 BANI

LUNI 12 IANUARIE 1970

- Ancheta noastră : Publicul despre „RECONSTITUIREA”

- Reportaj pe glob : ORA AMERICII LATINE

LA COMBINATUL

PETROCHIMIC DIN PITEȘTI

Cum contribuiți la atingerea parametrilor proiectați ?

Combinatul petrochimic din Pitești a început noul an de producție aflându-se în „Foc continuu”. Schimbările s-au succedat cu aceeași regularitate nepermițând instalațiilor date în funcțiune să se oprească nici o clipă. La capătul primelor 6 zile de activitate rapoartele de producție consemnează primele succese din 1970. Concretizarea lor ? Depășirea planului la principalele sortimente. În cadrul propilenei, de pildă, s-au obținut peste prevederi o cantitate de 15 tone la butadienă 60 de tone, la toluen plusul însumează 25 de tone. Așadar, un debut promițător, care ne permite să credem că încă din ianuarie se va realiza ritmul de lucru care să faciliteze integrarea în parametri proiectați înainte de termenul stabilit inițial — trimestrul I 1971.

La atingerea acestui obiectiv fundamental al întregului colectiv, tinerilor le revin sarcini importante, sarcini ce decurg tocmai din ponderea lor însemnată în totalul salariaților, din faptul că practic nu există loc de muncă unde prezența lor să nu fie simțită. Investigarea modului în care s-a pregătit și

răspunde acestor comandamente majore ale producției organizația U.T.C., comitetul ei coordonator prezintă interes deosebit, oferă posibilități de reliefări preocupărilor proprii specifice acestui sens. O începem în cadrul secției poliolenă, secție care constituie punctul nevralgic al combinatului și ale cărei rezultate în anul precedent sînt mult sub nivelul posibilităților. Problema numărului unu în acest sector o constituie, fără doar și poate, în afara punerii la punct a instalațiilor, creșterea nivelului de pregătire a cadrelor. Știm că la 1 februarie aici vor începe să funcționeze cursuri pe schimburi pentru ridicarea calificării

profesionale a tinerilor operatori. Ce și-a propus deci organizația U.T.C. din secția pentru impulsarea lor, pentru a face ca ele să abandoneze din start formalismul, să vină efectiv în sprijinul producției ?

— Anul trecut — ne răspunde tovarășul Sandu Ionescu, secretarul comitetului U.T.C. de la poliolenă — fără să fim prea inspirați, ne-am mărginit să urmărim doar frecvența cursanților. De data asta vrem să facem mai mult, să participăm direct la pregătirea acestor cursuri. Specificul

GH. GHIDRIGAN

(Continuare în pag. a II-a)

Moment de muncă din Salina Cacica, Suceava

ADEVĂRATA VICTORIE APARTINE „IDEALIȘTILOR”

Nu de mult, într-o emisiune televizată, academicianul Moșil și-a pus în bătaie ritul binecunoscutului său ton caustic; fiind oaspete al „Realității ilustrate”, a comentat un excelent film cu animale, în felul următor (reproduc din memoriile): „Nu mi-a plăcut: copiii pot trage unele concluzii primejdioase văzînd cum iepurașii se bucură de recunoștința ciinelui pe care l-a salvat. Nu așa se întîmplă în viață! Fiul nu ar fi fost realist dacă ar fi arătat că, după ce a fost salvat, ciinele a mincat-o pe iepuraș...”

Comentariul (de fapt, mai lung și mai cu haz decît am citat) a stîmțit deliciul unor telespectatori (printre care se numără autorul acestor rînduri), dar și înfruntarea altora. Aceștia din urmă (pe unii i-am auzit, pe alții ti... ghicesc) s-au gîndit de bună seamă la riscul propagării cinismului în rîndurile tinerii gene-

rații. Din clipa în care afirmi — nu-i așa ? — că „viața e o junglă”, nu mai ai decît un pas pentru a practica tu însuși legile junglei... Cîntecul e vechi și refrenul ar suna astfel: „Zugrăviți tineretului viața în culori roz, și

totdeauna basme. Pericolul începe însă dacă împingi idilismul prea departe. Tînărul te poate acuză oricînd de mistificare, dacă-i înșiri șabloane despre dispariția nedreptăților în lumea noastră. Recurgînd la propria sa ex-

O ANCHETĂ A CONFESIUNILOR (III)

el va păstra, vezi bine, puritatea...”

A ȘTI, DAR A NU ACCEPTA...

N-am intenția să jignesc inteligența telespectatorilor explicîndu-le că, de fapt, academicianul exagerase cu bună știință; fiți liniștiți, copiii și copiii... din noi înșine) li se vor spune in-

terionță de viață (mai procoace ca a altor generații) te va contrazice cu fapte care dovedesc în cutare sau cutare caz că ceea ce conținea nu este „bilă” ci „pila”, că „vorbele mari sînt fleacuri”... A devenit o regulă ca cel lipsit de idealuri să invoce, ca argument, „lecția vieții”, contrazicîndu-l dintr-o „teorie” și „realitatea practică”... Iți va spune, „înțelept”, că

SPORT • SPORT

După tragerea la sorți, președintele F.R.F., tov. MIRCEA ANGELESCU, declară:

„OARE SE PUTEA ALTFEL ?”

Tragerea la sorți a grupelor Turneului final al Campionatului Mondial a fost în mare măsură dirijată, împotriva afirmațiilor făcute cu câteva zile înainte, chiar în Mexic, de președintele F.I.F.A., Stanley Rous. A cum, cînd cunoaștem componența grupelor și clasificarea valorică preliminară din care sorți au decis componența acestor grupe, mă în-

treb dacă se putea face altfel. După opinia mea nu se putea, datorită faptului că în fotbalul mondial există o ierarhie, există echipe mari și echipe cu un palmares mai puțin prestigios. A contesta o dirijare preliminară a selecției valorilor la Turneul final al celei mai mari competiții sportive din lu-

(Continuare în pag. a III-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ? „Cinstea, buna credință, sînt imediat răsplătite”... Și dacă nu imediat ?

Poate că e mai moral și în orice caz mai eficient să-l privim de la început pe tînăr că unele practici nu seamănă cu teoria, dar rolul nostru, al ficierului, este tocmai acela de a le face să semene...

IONEL HRISTEA

(Continuare în pag. a II-a)

„s-a lămurit” și din această declarație nu va lipsi reproșul către cei care au vrut „să-l îmbete cu apă rece”.

Ce e adevărat în toate acestea? Dacă există o urmă de adevăr n-ar fi exclus ca o vină să poarte tocmai idilismul de care vorbeam. „Meritul învinge totdeauna”, îi asigurăm noi... Și dacă nu totdeauna ?

PUBLICUL DESPRE:

„RECONSTITUIREA” : CONSTITUIREA CONSILIULUI PENTRU MUNCA ÎN RÎNDUL ELEVILOR

Zilele acestea a avut loc la cinematograful „Lucaefărul” din Capitală premiera unui nou film românesc : „Reconstituirea”, film realizat de Lucian Pintilie după o năvălă a scriitorului Horia Pătrașcu.

Stomatologul Marius Gorjan, de pildă, a făcut câteva remarcări asupra callităților filmului „Mi se pare — a spus dînsul — că în ceea ce privește meșteșugul, arta de a realiza un film, Lucian Pintilie este neîntrecut de nici un alt regizor al nostru. Filmul mi s-a părut a fi lucrat cu o tehnică impecabilă; fiecare detaliu este minuțios studiat, fiecare personaj în se dezvăluie treptat alte și alte laturi ale caracterului. Toată povestirea cinematografică se închează perfect din diferite episoade care fiecare luate separat, sînt de mare frumusețe. O opinie oarecum similară ne-a împărtășit și Nicolae Stancu — inginer la „Acumulatorul”. „Filmul — ne-a spus dînsul — este foarte reușit atât din punct de vedere regional cît și în ceea ce privește jocul actorilor. Am admirat curajul regizorului de a introduce în roluri cheie actori necunoscuți care și-au avut rolul desvîlșit, într-un fel pentru care ar putea fi învidiați chiar de consacrații ecranului. Candoarea, puritatea, tragicul — pot coexistă vîntodată în aceeași ființă sau în aceeași întîmplare — iată, ce cred eu că a vrut să demonstreze Pintilie. Și cred că a reușit”.

CONFUZII AMPLIFICATE DE UNELE PERSONAJE

„Cred că filmul a trecut alături de o idee generoasă, aceea că tot ceea ce este moralmente accidentat poate fi recuperat de societatea noastră. Datele existente în film indică o asemenea posibilitate: doi tineri au greșit, provocînd scandal într-una din cele mai frumoase zile ale vieții lor, în ziua cînd și-au luat bacalaureatul. O dezbatere pe această temă, a unei reale vinovății, chiar dacă nu foarte gravă, era posibilă. Filmul a trecut pe un plan secundar oferindu-ne doar o galerie de personaje cu tare morale. Plictisul condamnabil al procurorului apare aproape scuzabil. Cîteva date despre o prețioasă dramă sufletească (la pășit nevastă) nu pot acoperi comportamentele sale. Aparențele datoriei împlinite — felul său este declarat cu ostentație pe tot parcursul filmului — indică o mentalitate alterată. Deci, un al doilea „accident”, căci filmul adună cazuri de excepție. Profesorul debitează fraze frumoase și, pe măsură ce consumă mai mult alcool (tocmai la „reconstituirea” unui scandal provocat de beție), se închide în el, ciudat, leșez, sustrăgîndu-se acțiunii. A pare și o fată, cu un leit-motiv al plictisului. Nu știm de unde vine, cine este, ce vrea. Se învîrte tot timpul cu un tranzistor în mînă, face baie, apare și dispare, „motivată” doar de o întîlnire într-un tufiș. Șoferul ma-

nu — numai pot împiedica să constată că asupra personajelor plutește o anumită fatalitate, pe care concluzia filmului nu o negă ci o acceptă cu remanere. Strălucite calități cinematografice ale filmului îl ridică, desigur, cu mult peste media valorică a producției românești, și însăși această însușire de a ne face să meditam este extrem de prețioasă. Dar, stimulată la meditație, ajung pînă la urmă la ideea că substratul filozofic al „Reconstituirii” este, într-o măsură unul de pasivitate și remanere. Nu putem, firește, întîrzi curajul de a discuta problemele dificile, complicate, demnitate de a privi în față rîul, umbrele din viața noastră, cu atît mai întinsecate cu cît lumina le pune mai pregnant în valoare. Dar nu cred că ne aflăm în fața unui asemenea act de curaj artistic; obiectul discuției filmului, după părerea mea, se exercită pe un caz particular și în această privință orice încercare de a generaliza poate născoci confuzii”.

Economistul Constantin Matache crede chiar că Lucian Pintilie n-a putut evita, în acest film, transplantul mecanic al unor modele artistice care nu se potrivește cu realitatea noastră. Despre secevenii amintite de „filmul negru” a cărui existență este justificată la locul său de o birșie, prin contextul social, dar care, la noi nu se poate conduce către adevărul fundamental. Așa că, prin forța împrejurărilor, problematica din „Reconstituirea” se autocondamnă la un caracter socialmente artificial sau în cel mai fericit caz periferic și nesentiat, deși demonstrația artistică ambiționează la mult mai mult.

CINE ÎȘI ASUMA RESPONSABILITATEA DRAMEI? CAZURI LIMITA

La spectacolele vizionate de noi, publicul era format în mare parte din elevi aflați în ultimele zile ale vacanței cît și din studenți. Iată ce ne-au declarat unii dintre ei, ca răspuns la întrebările noastre privind semnificațiile filmului și critica personajelor. „Faptul că filmul este impecabil realizat artisticeste nu exclude o discuție asupra a ceea ce vrea el să transmită. Finalul este foarte sumbru, eroii parcă sînt prinși și striviți de un univers care le este ostil. Mecanismul social care provoacă drama din final funcționează irațional. Eroii sînt victimele unui vis urît. Este acesta mediul social al căru produs sintem noi înșine? Eu cred că nu. Accentul filmului cade prea mult pe particular”. (Sava Petre — student). „Mie situația în care au ajuns personajele — ne-a spus eleva Cristian Alexandra — mi se pare, pe undeva, ridicolă. Filmul încearcă tot timpul să te facă să crezi în realitatea întîmplării. Ideea mediului social care rănește omul am mai întîlnit-o și în alte filme. Dar aici cazurile sînt limită, și ca stare o greu de înțecat o viziune corespunzătoare a societății de azi prin prisma a ceea ce ne arată filmul. Realizarea lui beneficiază însă de o stăpînire atît de precisă a conțurării din amănunte aparent nesemnificative, a unei atmosfere și istorii verosimile încît întîmplarea devine credibilă! Distanța enormă dintre valoarea ideii filozofice a filmului și valoarea limbajului cinematografic consider că este marea carență a filmului. Dar măiestria profesională demonstrată de această peliculă mă face să urmăresc cu mult interes evoluția ulterioară a regizorului Lucian Pintilie, căruia-i doresc un film în care să se întîlnească talentul său remarcabil cu acel filon autentic umanist care străbate toate marile creații cinematografice. Un asemenea film va justifica, atunci cînd va fi turnat, laudele fără rezerve și fără un minimum de spirit analitic ale presei literare”.

tar al C.C. al U.T.C., președinta consiliului, a folosit ședința de constituire pentru a prezenta componența comisiilor sale, primele probleme pe care consiliul le va lua în studiu, viitoarele întîlniri pe comisii sau în planul consiliului, pentru întreg acest an școlar. Proiectele consiliului vizează sectoare importante ale activității organizațiilor U.T.C. din școli, cum sînt: educarea elevilor prin muncă și pentru muncă, cercetarea activității cercurilor și societăților științifice și literare, modalitățile de pregătire a elevilor cu ajutorul acțiunilor extra-didactice și altele. Chiar la această primă ședință, membrii consiliului, întruînți în cele cinci comisii ale sale au discutat căile practice de organizare a muncii imediate, încît prezența lor să se facă simțită în organizațiile U.T.C. Salutînd crearea Consiliului

ORGANISM SPECIALIZAT AL C.C. AL U.T.C. PENTRU MUNCA ÎN RÎNDUL ELEVILOR

„De multe ori un film aduce în atenția spectatorilor rîul, punîndu-l sub o puternică lupă, pentru a fi evitat în perspectivă. E „analizat” în acest sens mecanismul său, dintr-o aceeași dorință legitimă de a-l face ireparabil. Se întîmplă așa și cu eroii din „Reconstituirea”? Din păcate, nu. Celor doi tineri li se refuză autenticitatea unui impas omenesc pentru a fi aureolati cu trista glorie a unor nenorociți care să trezească dorul o imensă milă. Unul moare stupid, altul o hăituit — tot stupid — de o mulțime inconștientă... Eu nu pot crede în poezia ferocității, mai ales cînd ferocitatea se vrea obținută din premise sociale, psihice și etice care — ca esență — nu o conțin” (Ileana Tomescu studentă la A.S.E.). „În mîntă că a trebuit să văd de două ori la cinematograful și o dată la televiziune „Duminică la ora 6”, sînd văd și alte filme asemănătoare în care acțiunea e mereu întretîiată ca să-mi dau seama de valoarea deosebită a filmului acela fascinant cu care a debutat Lucian Pintilie. În „Reconstituirea” deși totul pare clar, adică nu există nici o barieră formală între spectatori și ecran, nu am putut înțelege cum tot ceea ce pare și tot ce este real se transformă și devine de neînțeles. Nimic nu știe nimic, toți sînt apatici și intrigați doar la suprafață de zgomotele unui aparat de radio, ori de gîlăgăla unor gîște din rîndul cărora, la fel de absurd, vor muri cîteva călcate de o mașină. Credem că filmul discută vehement despre un fel greșit de a înțelege omul, dar nu rămîne vizibil decît o vehemență în sine, perfect susținută ca manieră cinematografică, dar fără obiect” (Mateanu Valentin, elev).

MEMBRII CONSILIULUI PENTRU MUNCA ÎN RÎNDUL ELEVILOR DE PE LINGA C.C. AL U.T.C.

Emoția e vizibilă pe chipul acestor tineri

Membrii Biroului Consiliului pentru munca în rîndul elevilor al C. C. al U. T. C.

- Președinte — Ispas Floarea, secretar al C.C. al U.T.C. Vicepreședinte — Marinide Dan, elev, clasa a X-a — Liceul „Ion Neculce” București. Vicepreședinte — Gheorghe Lucian, elev anul II — Liceul Industrial construcții de mașini Brașov. Secretar al consiliului — Văcar Vasile, activist al C.C. al U.T.C. Bărbulescu Mircea — elev clasa a XI-a, Liceul nr. 1 „I. L. Caragiale” Ploiești. Caraivan Georgeta — elevă anul III, Liceul economic din București. Costache Valentin — elev anul I, Grupul școlar construcții din București — școală profesională. Halász Imre — elev clasa a X-a, Liceul nr. 1 din Sf. Gheorghe. Ionescu Daniel — elev clasa a XI-a, Liceul „N. Bălcescu” din București. Marinescu Ion — elev clasa a XI-a, Liceul „Aurel Vlaicu” din București. Teleanu Mihail — elev anul I, Grupul școlar „Iosif Rangheț” — școală postliceală. Ionescu Cornel — inginer-profesor, îndrumător al organizației U.T.C. — Grupul școlar auto din București. Maria Popescu — director al Liceului pedagogic din București. Mocan Silvia — activist al C.C. al U.T.C., responsabil al comisiei pentru problemele profesionale și sociale ale elevilor din licee și școli generale. Oprea Traian — activist al C.C. al U.T.C., responsabil al comisiei pentru problemele profesionale și sociale ale elevilor din școlile profesionale, de specializare postliceală și liceele de specialitate.

CLIPSE

tineri se confruntă în tăcere, deschizînd un dialog al privirilor din care nu lipsește cristallul fierbinte al lacrimii. Apoi, în ritmul tineresc al unui înn închinat partidului se desfășoară momentul solemn al aducerii drapelului Organizației locale de tineret... Aplauze puternice îl întîmpină și sînt continuate puternic la sosirea prezidiului adunării. În frunte cu tovarășul Gheorghe Stoica, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R. — Bună ziua, tovarăș! — Să trăieți, tovarășe comandant! Intocmai ca în anii eroicii lor adolescențe, „veteranii” reconstituie momentul Apelului. Raportează fostul comandant de batalion, sînt. Pătrașcu Alexandru, astăzi jurist, „Tovarăș comandant, Compania a treia a Batalionului de cadre este gata pentru apel” Apoi: — Soldat Vlas Vasile! — Prezent! — Soldat Colcer Constantia! — Prezent! — Soldat Șerb Ioan! — Prezent! — Soldat Grădinaru Ioan! — Căzut în luptă împotriva fascismului, pentru libertatea patriei și fericirea poporului român! Este un „apel al amintirii”. De peste decenii, se recompun în memoria vechilor luptători chipuri de adolescenți luminate de îndemnul partidului comunist, de dragostea de patrie și multe dintre ele, nimbate de aura eroic-tragică a răspunsului „Căzut în luptă...”

ADEVĂRATA VICTORIE

lută că valoarea sa își va spune automat cuvîntul, s-a văzut, cu prilejul unui concurs, depășit de „protejatul profesorului”. Acesta a însemnat pentru el un eșec atît de mare încît, chiar de atunci (în urmă cu vreo zece ani) s-a hotărît să fie mai „deștept”, a renunțat omul la „visuri” și „ambiiții prostesti” și a pus accentul pe activitatea „productivă”. Treptat a renunțat și la investigațiile proprii pe care și le propuse, ajungînd un simplu practician îngust, standardizat. Evident, cu vremea, a apărut și re-muscarea, dar, vorba lui Heine, „oamenii știu întotdeauna să găsească o doctrină care să justifice toate remanările lor”. Fostul tînar, fostul ambițioz, dă acum vina pe „condiții” profesionale, ministerul, consiliul popular, toți sînt vinovați, afară de... el în sine. Zădărnici f-ai scormoni memoria, el nu va găsi clipa cînd drumul pragmatismului pe care se angajase și se părușe a fi o „victorie”. Nu-și va aminti că, în prima etapă a erorii, se lăuda cu satisfacțiile materiale precoce și-i disprețuia pe „fraierii” care perseverau în „lucrul”. Un asemenea „fraier”, venit din urmă, după o perioadă de tenace anonimat, a izbutit să realizeze exact ce-și dorea el la începutul carierei... Uimit, eroul nostru a căsătorit „pila” care determină răsturnarea. A căutat să integreze și acest fenomen în „legea” pe care i se părușe că a descoperit-o. Poate mai caută și acum...

CUM CONTRIBUIȚI

oportună și sîntem siguri că dacă transpunerea ei în practică nu va întîrzi, rezultatele vor fi dintre cele mai bune. După cum la fel de oportună ni se pare o altă inițiativă în curs de realizare la organizația U.T.C. de la laborator. Ne-o împărtășește tovarășa Veronica Irodin, secretara comitetului U.T.C. de aici. — La acroniții este obiceiul atunci cînd un tînar operator din secție nu-și realizează sarcinile corespunzătoare să aducă scuză: „Dacă laboratorul mi-a făcut la timp proba...”. La fel, cînd laboranta este în culpă, aceasta invocă: „Dacă nu mi-au adus la timp proba...”. Pentru a curma un astfel de joc dăunător bunului mers al producției, vrem ca în cadrul unei adunări generale la care vor participa și șeful secției și șeful laboratorului, să-i pună față în față pe cei ce-și „pasează” unul altuia propriile lipsuri. Această

O tînră funcționară a vrut să fie „înteleaptă” pe planul vieții personale: omul pe care-l iubea era un frîmțat — unul dintre cei obligați de propria lor natură să tatoneze mult, să încerce și să eșueze adesea, înainte de a se afirma cu plenitudine. Alături de un asemenea om e nevoie de răbdare și de privațiuni, dar tînăra nu avea răbdare și nu-i plăceau privațiunile. A optat, deci, pentru un altul, care să-i ofere o viață mai „sigură”. Nu s-a înșelat: trăiește într-adevăr o viață sigură și... nespus de monotonă. N-are ce să-și dorească, n-are ce să aline, n-are ce să stimuleze și, evident, nici ce iubi... Merită să o vezi astăzi, după doar trei ani de

la opțiune: i-a dispărut tîneretea nu numai din priviri dar și din gînduri: e mai înverșunată ca oricînd împotriva „idealizilor” și nu o poți înfuria mai mult decît vorbindu-i despre falși înfrinți care, pe drumuri pieptșe, ajung la adevărate victorii ale ambiției. Mă gîndesc cu groază că, peste un-două decenii, va începe să-și impună „filozofia” ei înăcrîrită propriu zis filice... Mă gîndesc, pentru că alte semene ale ei, sau ale fostului tînar chirurg au și făcut-o, acum unu-două decenii și rezultatele se văd la vîlăstarele lor... Dar despre asemenea rezultate, și asemenea vîlăstare, în articolul următor.

care face parte; inițiativa denumită „Cunoașteți toate punctele cheie ale instalației la care lucrați?” realizarea unui concurs profesional pe tema normelor de securitate a muncii. Desigur, la ora actuală acțiunile la care ne referim sînt încă în curs de realizare. Evoluția lor este însă de pe acum previzibilă cu atît mai mult cu cît demararea s-a produs pornind de la cunoașterea detaliată a situației de fapt de la locurile de muncă, neomîntîndu-se nici o clipă caracterul lor specific, urmîrind ca ele să fie catalizatori ai efortului întregii mase de tînetști din combinat la realizarea exemplară în acest an a sarcinilor ce le stau în față.

Discuțiile purtate cu factorii de răspundere din conducerea Combinatului petrochimic ne-au permis includerea în cadrul articolului nostru a cîtorva sugestii privind modul în care organizația U.T.C., comitetul ei coordonator își pot îmbunătăți munca, pot impulsiona participarea tinerilor la atîngerea dezideratului major al colectivului de aici: încadrarea înainte de termen în parametrii proiectați. ● GHEORGHE VIOREL — directorul Combinatului petrochimic Fitești: „Constituirea de către comitetul U.T.C. coordonator a unor lectorate de specialitate în cadrul cărora tinerii ingineri, pe baza principiilor teoretice, pot explica tînerilor noi noțiuni tehnice ce apar frecvent în practica activității de zi cu zi. ● ION ANGHEL, secretarul comitetului de partid: „În activitatea diurnă de producție intensă și complexă se distîng frecvent tineri care prin felul în care muncesc, prin felul în care se achită de îndatoririle profesionale pot fi citați oricînd ca exemple, tineri cu care ne mîndrim. Utilizarea forței de convingere a exemplului pozitiv poate constitui, consider, un instrument eficace al organizației U.T.C. în educația prin și pentru muncă a tinerilor”.

Obșnuința de a prioi spre înălțimi

de peste hotare

Ora

Americii Latine

2 CHILOÉ ÎNSEAMNĂ CHILE CU ACCENT

Insemnari
de calatorie
de DARIE
NOVACEANU

DIN VIATA TINERETULUI LUMII
Fetele de la „Lifra”

Sint in total 16 fete. Unele dintre ele nu au implinit inca 13 ani, altele mai au cteva luni pina ce vor aniversa 14 ani de viata. Virsta frageda nu le impiedica sa munceasca de pe acum la fabrica de confectioni „Lifra” situata pe Via Arzigo Bello din orasul italian Seregno. Au fost angajate fara contract. Acesta inseamna ca salariul lor este stabilit la bunul plac al patronului care are grija sa fie redus cu cel puțin 50 la sută față de salariul celorlalte muncitoare. Aceasta inseamna ca pot fi oricind concediate si sindicalul nu le poate apăra, ca nu au dreptul la nici un fel de asigurari sociale. Cele 16 fetele de la fabrica „Lifra” au fost puse sa munceasca tot la cot cu celelalte muncitoare și trebuie să îndeplinească, pentru un câștig mult redus, aceleași norme istovitoare ca și ale tovarășelor lor mai virstnice.

In piata din fața universității din Uppsala (Suedia) s-a desfășurat recent o originală manifestare a protestului împotriva intervenției S.U.A. în Vietnam. Un grup de studenți suedezi au „reprodus” simbolic, masacrul comis de militari americani la Song My (Vietnamul de sud).

Succese ale patriotilor sud-vietnamezi

După cum transmite agenția de presa Elberarea, unitățile Guvernului revoluționar provizoriu care acționează în zona platourilor înalte au scos din luptă în cursul anului trecut 48.000 militari inamici, printre care 17.736 americani. Acțiunile forțelor patriotice s-au soldat de asemenea, cu doborârea sau distrugerea la sol a 848 aparate de zbor și distrugerea sau avarierea a 3.850 vehicule militare și a 200 piese de artilerie. Au fost capturate totodată, importante cantități de arme și muniții.

ORIENTUL APROPIAT

• Reuniunea miniștrilor de externe ai R.A.U., Libiei și Sudanului • Vizitele unor parlamentari britanici în Iordania

CAIRO. — Miniștrii de externe ai Republicii Arabe Unite, Sudanului și Libiei s-au întrunit la Cairo pentru a dezbate diverse aspecte ale intensificării colaborării dintre țările lor și a găsi căile și mijloacele de concretizare a hotărârilor adoptate de șefii celor trei state la reuniunea lor de la Tripoli din decembrie 1969. Spre sfîrșitul acestei luni, tot la Cairo, va avea loc o conferință a miniștrilor de externe ai R.A.U., Iordaniei, Siriei și Irakului, la care Libia și Sudanul au făcut cunoscut că doresc, de asemenea, să fie reprezentate.

AMMAN. — Parlamentarul laburist britanic, Christopher Mawhood, care întreprinde în prezent un tur oficial prin Orientul Apropiat, a conferit la Amman, în cadrul a două întrevederi separate, cu regele Iordaniei, Hussein, precum și cu liderii organizației palestiniene de luptă „Fatah”. În cadrul discutiilor au fost examinate o serie de aspecte ale situației din regiunea Orientului Apropiat.

AMMAN. — Delegația parlamentară britanică, care a vizitat timp de șase zile Iordania, a părăsit Ammanul, plecând spre Londra. Delegația, condusă de David Watkins, parlamentar laburist, a avut întrevederi cu o serie de oficialități iordaniene în cadrul cărora au fost examinate aspecte ale actualii conjuncturi din Orientul Apropiat, precum și relațiile bilaterale.

CAIRO. — Sub conducerea președintelui Gamal Abdel Nasser, Consiliul de Miniștri al Republicii Arabe Unite s-a reunit pentru a examina rezultatele recentelor conferințe arabe la nivel înalt de la Rabat, precum și cele ale întrevederilor între șefii de stat ai R.A.U., Libiei și Sudan, care au avut loc ulterior.

Gvernul cipriot s-a întrunit în ședință extraordinară pentru a examina situația creată în insulă, ca urmare a recentelor acte teroriste. S-a făcut cunoscut că guvernul intenționează să adopte măsuri mai severe pentru a combatte recrudescența terorismului.

Noi negocieri americano-spaniole

Potrivit relatărilor agenției „EUROPA PRESS”, la 2 februarie vor începe la Madrid negocierile americano-spaniole privind problema bazelor militare americane aflate pe teritoriul Spaniei. Cu același prilej vor fi abordate, de asemenea, unele chestiuni referitoare la „cooperarea politică, economică și culturală” dintre cele două țări. Negocierile americano-spaniole asupra bazelor S.U.A. aflate pe teritoriul Spaniei au fost întrerupte la 20 iunie 1969, după ce guvernul american a obținut o amânare de un an în ce privește evacuarea acestor baze militare din Spania. În baza acestei înțelegeri, evacuarea bazelor militare americane ar urma să înceapă, în principiu, la 26 septembrie a.c. Observatorii politici consideră însă că după remanierea guvernului spaniol, la 29 octombrie 1969, și îndeosebi după ce guvernul Libiei a cerut S.U.A. să lichideze în cel mai scurt timp posibil bazele lor din această țară, acordul americano-spaniol va fi revizuit. De altfel, recent, noul ministru spaniol al afacerilor externe Gregorio Lopez Bravo, a anunțat că problema evacuării bazelor americane de pe teritoriul Spaniei nu se mai află la ordinea zilei.

Aproape pe nesimțite, Austria a intrat în faza electorală. În umbra evenimentelor majore ale vieții internaționale, ale agitației politice și sociale din țările vecine — atentatele și acțiunile greviste din Italia, schimbarea de guvern din R.F. a Germaniei etc. —, ale epidemiei de gripă și sărbătorilor de Iarnă, abia s-a remarcat faptul că pînă la alegerile generale din Consiliul Național al Austriei, de la 1 martie 1970 au mai rămas numai circa șapte săptămîni. Călmul pe frontul social și relativă stabilitate economică a Austriei în ultima perioadă își au, evident, și ele partea lor de contribuție la această aparentă lipsă de interes a presei internaționale față de evenimentul politic major austriac al anului 1970, deși este desăvîrșit de apropiat în timp și a demarat deja în decembrie, cînd conducătorii celor două mari partide — populist, aflat la guvern, și socialist — au aprobat programele electorale respective. Liberalii, ca al treilea partid reprezentat în parlament, își vor prezenta platforma electorală la 16 ianuarie.

An electoral în Austria

Din punct de vedere al vieții parlamentare, există în Austria unele paralelisme cu constelația forțelor politice din R.F. a Germaniei. Există și aici două partide mari, care și-au disputat cu regularitate, în perioada postbelică, locul de prim-plan. Partidul populist se bazează, îndeosebi, pe sprijinul patronatului și al Asociației funcționarilor, precum și pe voturile catolicilor și ale fermierilor, în timp ce socialistii au o puternică bază în rândurile sindicatelor și ale populației orășenești. Ca și în R.F. a Germaniei, există și în Austria un mic partid liberal, care deține 6 din cele 165 de locuri din parlament. Există însă și o serie de deosebiri în viața politică a celor două țări. Dacă, spre exemplu, R.F. a Germaniei a fost guvernată pînă în 1966 de creștin-democrați — singuri sau în alianță cu liberalii —, Austria a cunoscut pînă în același an, timp de două decenii, fenomenul de „mare coaliție” între populist și socialisti. Abia la ultimele alegeri din 1966 populistii au reușit să obțină majoritatea absolută (85 mandate) și să formeze un guvern monocolor. Liberalii se situează în continuare la

dreapta populistilor și pînă în prezent nu au reușit niciodată să participe la guvern.

Partidul Comunist din Austria se prezintă cu o platformă electorală care are în vedere interesele majore ale maselor populare, care se pronunță împotriva creșterii prețurilor, a pătrunderii capitalului străin în economia austriacă, pentru apărarea și consolidarea industriei etatizate.

În ce le privește, partidele populist și socialist, deși în programele electorale și-au proclamat voința de a câștiga majoritatea absolută a sufragiilor și de a guverna singure, nu par intrutotul străine de înclinația spre revenirea la formula austriacă tradițională a „mării coaliții”. Corresponsentul lui NEUE ZÜRCHER ZEITUNG la Viena consideră chiar că în rîndurile personalităților de frunte ale celor două partide principale „premisele par azi mai favorabile în această privință decît erau în ultimii ani ai colaborării guvernamentale dintre P.P.A. și P.S.A.”. Conform unui sondaj al opiniei publice, pentru reconstituirea „mării coaliții” se pronunță și majoritatea alegătorilor neînscrși în vreun partid. În schimb, la membrii de partid se constată o tendință clară spre formarea unui guvern monocolor, procentajul adeptilor acestei formule crescînd la populistii de la 43 la 51 la sută, iar la socialistii de la 29 la 39 la sută. În ce privește sansele unei „mici coaliții”, acestea par reduse chiar în eventualitatea că liberalii vor obține succesul și ale socialistilor punctele comune pot fi căutate cu lupa, iar pe de altă parte pentru că opinia publică austriacă este mai puțin favorabilă unui guvern de „bloc burghez” populist-liberal și populistii nu par deloc înclinați să-și asume riscurile social-politice ale unui asemenea pas. Alternativa sărăcie și fiece decăzătoare între un guvern monocolor și o revenire la „marea coaliție”, în funcție de rezultatele alegerilor. Iar în privința acestora, orice pronostic este în momentul de față dificil și riscant.

SFÎRȘITUL BIAFREI ?

ZVONURI DESPRE O APROPIATĂ CĂDERE A ULTIMELOR POZIȚII BIAFREZE

„Ce se întîmplă în Biafra? Sint întemeiate zvonurile potrivit cărora micul ei teritoriu este subloc de presiunea trupelor federale, în plină ofensivă și că sfîrșitul acestui război îndelungat n-a fost niciodată aîit de aproape?”

„Decamdată, totul e calm la Owerri, actuala capitală biafreză”, transmite de la fața locului un corresponsent al publicației britanice „OBSERVER”. Fiecare își vede liniștit de treburile cotidiene și singurul sentiment de neliniște este provocat de emisiunile B.B.C.-ului (postul de radio britanic), potrivit cărora orărul ar fi supus unui sever bombardament și că locuitorii, în panică, ar încerca să fugă, deși, pînă în prezent, asemenea știri au rămas simple speculații.

Dar și în această oază de calm pătrunde vîietul luptei. În fiecare noapte, menționează corresponsentul agențiilor de presă, în oraș sosește noi contingente de răniți. Se pare deci că ciocnirile au loc destul de aproape, intrucît drumul pe care aceștia îl parcurg de la locul de luptă pînă la Owerri nu e deloc lung.

Totodată, postul de radio biafreză a transmis o știre enigmatică potrivit căreia liderul Biafrez, Odumekwu Ojukwu, ar fi plecat într-o altă țară „pentru a explora posibilitățile unei păci reale”. Postul de radio nu menționează nici data plecării, nici punctul de destinație.

După ce a repetat această știre, postul de radio biafreză și-a continuat emisiunile cotidiene. Cu o singură modificare — nu mai transmite deloc comunicate militare. Ceea ce, de asemenea, ar putea fi un indiciu.

Ziarul „LE MONDE” citează informații care afirmă că frontul sudic al biafrezilor s-ar fi prăbușit și că generalul Ojukwu ar fi ordonat trupelor sale să se disperseze în jungla pentru a continua rezistența.

Pe de altă parte, la Geneva s-a precizat că zborurile spre U.L.L. ale avioanelor care transportă ajutoare pentru victimele războiului se desfășoară fără perturbări, contrar unor zvonuri. În fine, la Libreville, capitala Gabonului, se apreciază că „situația din Biafra este gravă, dar nu disperată”.

Un antropolog bîntuit de palma cercetării lingvistice ar spune, desigur în termenii deceței doctrine, că insulele sînt niște arii mai conservatoare ale fenomenelor continentale. Un istoric pur, dacă a făcut lecturi de astronomie poetică, ar declara că aici vremea se macină mai lent, că trecutul pleacă mult mai anevoie și că prezentul din teritorii mai ferme este, pentru insulari, viitorul.

Dar insulele nu sînt nici una, nici alta; ele nu sînt, așa cum susțin cărțile de geografie, niște pămînturi înconjurate de apă, ci niște constelații terestre născute din dragostea mării pentru cer, niște teritorii ale cerului însuși, locuite de oameni decabulii de tot ceilalți prin faptul că s-au obișnuit să adauge limbă fiecarei sentiment, limbă fiecarei trăire, o trăire în plus, mereu aceeași: singurătatea. Totul, în această lume, e singur. Fericirea singură, tristețea singură, grijă singură, singurătate singură.

Chiloé face parte din rîndul acestor constelații terestre și mulți, dintre cei care au venit aici pentru a pleca după cîteva zile, au observat mai întîi că limba vorbită de locuitorii ei este mai apropiată de Spania decît de Chile. Alții, investigînd mai adînc, dar pornind de la postulatele mistice de grabă, au rămas cu convingerea că insularii însuși nu au, nu ar avea, un sentiment prea clar al apartenenței lor, că trăiesc o stare mai mult decît ambiguă, simțindu-se, deopotrivă, descendenți ai indienilor de aici, urmași ai cuceritorilor spanioli și parte a poporului chilian de azi.

Cei ce s-au născut însă în Chiloé, precum și cei care s-au desprins de continent, cine mai știe din ce pricină lăuntrice, localizîndu-și viața în acest fragment de cosmos cercetat foarte puțin de soare, spun, cu îndreptățită mîndrie și ratiune, că Chiloé înseamnă Chile cu accent.

Oprîrî de peretii de stîncă cenuse — iată una din explicatiile accentului —, ai ultimilor Anzi, Chile nu sînt poate odihni privirile pe verdele spațiu fără de margini al oamei, decît foarte rar, iar Pacificul, adînc pînă la țărîmuri, o împiedică să încerce altă plufie decît aceea de „pe loc”. Patru mii și ceva de kilometre de pămînt, de la Arica pînă mai jos de Punta Arenas, trîesc de aceea o viață a lor, bogată, extraordinară, eroică, sub aceste culori, adîncite, treptat, în suflul celor ce-i locuiesc. Singurătatea lor nu este, totuși, singură, e mai mult o izolare colectivă între pîrti și mare. Dar Chiloé e mai singură pune adînc accent pe sentimentul de izolare, însingurîndu-l.

La Chacao, punctul cel mai apropiat al insulei de continent și, firesc, port de unde Chiloé își lansează vaporasele sale. Octavio Buratto ne-a așteptat cu toate oficialitățile „guvernului” său, declarîndu-ne pe totii locuitori ai insulei. Eram un „trib” de scriitori latino-americani (condiția mea era cea de asimilat temporar) și plutiserăm de la Puerto Montt pe „Don Amador”, coșeliișii de prezenta Sudului, tot mai aproape. Liniile de cale ferată se terminase aici, la Puerto Montt și acesta fusese primul semn al apropierei de Sud, de lumea care, nu numai metaforic, se numeste Tara de Foc. Străbuserăm aproape 2.000 de km. și schimbarea tanajului ierstru, cu cel de apă era un alt semn, mai convingător, că o schimbare esențială simțurilor noastre este pe cale de a se produce.

L-am ascultat pe Octavio Buratto încheindu-și cuvintele de bun venit, aproape fără să ne dăm seama că de sus, pînze de ploaie cenuse au început să cadă, reci, insistente, pe neașteptate. Sint putine zilele, aici, cînd nu plouă. Peisajul.

privit din autobuzul care ne transporta spre Ancud, capitala insulei, era sîrac, avea acest verde-umed mereu prezent, pînă și în frunza eucajililor iar casele, puține la început, păreau niște construcții grăbite. Profilată pe cerul cu ploaie, o pădure întregă, în partea dreaptă a șoselei, cu brațele definitiv pustii. I se dădu unor suprafețe noi pentru cultivat cartofilor. Porumbul și grîul nu pot crește aici. Umezeala oprește maturizarea tulpinei, o fine verde pînă la tîrîzire. O parte din alimente trebuie, de aceea, să fie aduse din continent, și de multe ori insularii „por” să fie uitați, obligați să-și pregătească hrana din puțin, neapărat din peș-

tă de S.U.A., ca un instrument în plus, pentru domniara continentalului latino-american. Am privit-o aproape stupefat, a ceea ce fiind prima lucrare concretă, făcută de aceasta, pe care o vedeam în viața mea. Mai firziu, în zilele următoare, după ce am fost la Castro, la Dalcahue, la Tantauco și Puñlinque, după ce am fost primii la Școala Normală, centenară deja, sau la Liceul din Ancud, am înțeles că inscripția aceea nu înseamnă nimic pentru nimeni. Pentru că nimeni, aici în Chiloé, nu așteaptă nimic de la nimeni, Chiloé reușind să se ajute singură: industrie, școli, spitale, construcții de locuințe, drumuri, toate acestea cu pondere activă în viața insulei, sint rezultatul unui efort

Foto: FELIX NAKAMURA

te, din scoici, din arici de mare, din melci, din tot ceea ce marea, neștiutoare, produce mereu.

Un potop, apărut în decembrie 1968, urmat de un altul, din iulie 1969, au făcut ca recolta insulei să fie micșorată brusc, insularii traversînd o perioadă grea, și poate cel mai mult a simțit acest lucru Octavio Buratto, intendantul insulei, adică prefectul ei, numit personal de președintele țării. Octavio nu are decît 25 de ani, e căsătorit, are patru copii și nu s-a născut aici. E din Santiago, unde a lucrat, la început, ca funcționar bancar. Numit intendant, a venit în Chiloé și azi nu-l desparte nimic de restul insularilor, nu pune nici o distanță între el și aceștia. Străbale zilnic, satele insulei, face eforturi extraordinare pentru toți, încearcă tot felul de modalități pentru ca insula, cu posibilități economice restrinse, să poată trăi fără ca în documentele guvernului să apară cuvîntul „ajutor” pentru că el, știe că așa ceva nu reprezintă mare lucru. Alături de el, Vanda Lodo, absolventă a Facultății de drept, de la Santiago, minată cine știe din ce sentimente de presuspu claustru, se ocupă de asistența socială a insularilor din care, după doi ani, simte că face parte.

La Chacao punctul unde am debarcat pe insulă, un dig, cu spinare cenuse, de ciment, înainta spre mare, servind traficului portuar. La partea dinspre țară, pe o tablă solidă, era înscrisă „Ora de la Alianza para el Progreso” — operă a Alianței pentru Progres, cea mai nealiată alianță, promovă-

sub singurătate. O cale ferată îngustă, poate, cîndva parabolă electorală pentru guvernul de dreapta al lui Alessandri, unea Ancud de Castro (80 de km.), călătorii fiind obligați, pe lungi porțiuni de coastă, să coboare din cărucioarele metalice și să ajute locomotiva nepuțincoasă. S-a renunțat la ea și-o companie, la început improvizată, acum în creștere, o pune cu autobuze rapide toate punctele insulei. Un post de radio emite transmise zilnic, locuitorii insulei fiind, astfel, legați de ei înșiși și de continent, iar două ziaruri își deschid paginile pentru toți.

Că timpul se macină, aici, mai lent, poate să fie adevărat. Insularii au însă mîndria unui trecut al lor, o mitologie a lor (primii scriitori ai insulei au publicat deja primele cărți despre Fiura, Iharocau sau Iambuche), o tradiție a lor, plină de obiceiuri și cîntece (Samba din Chiloé, Pánuul, La Pericova — un fel de cântec — La Syrilla, La Barra de Chaiguano), totul la un loc, facînd parcă o țară aparte. O constelație terestră pe care n-o lasă să se simțgă; acum opt ani, 80 de pescari, aflați la țară, au simțit cum pămîntul începe să se clatine. Era un cutremur marin (maremoto). Și unul dintre pescari, încercînd salvarea, i-a chemat pe ceilalți să urce în bărci. Bărcile au plutit pe creasta valului și-au pierit, înghițite de mare. Pe locul acela, azi, e un golf adînc, iar pe unde era marea, a doua zi, se ridicase un deal, un munte, sub care au dispărut toți cei optzeci de pescari, fără puțina întoarcere. Nimeni, după această catastrofă, n-a părăsit Chiloé.

PENTRU TIMPUL DV. LIBER

Cinema
URMĂRIREA: rulează la Patria, (orele 11,30; 14; 16,30; 19; 21,30).
FESTIVAL (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).
PĂCĂTUL DRAGOSTEI: rulează la Republica, (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15). (Gala filmului cubanez, de la orele 20,30).
București, (orele 9,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21). Favorit (orele 10; 13; 15,30; 18; 20,30).
RECONSTITUIREA: rulează la

Lucașăru (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45).
INTR-ȘI SEARA UN TREN: rulează la Capitala (orele 9,15; 11,30; 14; 16,15; 18,45; 21).
MĂRTURIA: rulează la Victorie (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45).
LA EST DE EDEN: rulează la Central (orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45).
DRAGOSTE LA LAS VEGAS: rulează la Lumina (orele 8,30; 10,15; în continuare 16,30-20,45).
VĂ PLĂCE BRAHMS?: rulează la Moșilor (orele 15,30; 18; 20,30).
Doina, (orele 11,30; 13,45; 16; 18,15;

20,30). (La ora 9,10 dimineața program pentru copii), Drumul Sării (orele 15; 17,30; 20).
MINIE, REGINA INSTRUMENTELOR, AFGANISTAN, SFĂTURI BĂTRINEȘTI, ORAȘUL MIC, ORAȘUL MARE: rulează la Timpuiri Noi, (orele 9-21 în continuare).
BĂTĂLIA PENTRU ROMA: rulează la Feroviar (orele 8; 12,30; 15; 19,30). Excelsior (orele 9,30; 13; 16,30; 20). Flamura (orele 8,30; 13; 16,30; 20).
VALTEA PĂPUȘILOR: rulează la Grivița (orele 9,30; 12; 15; 17,45; 20,15). Miorita (orele 9,30; 12; 14,30; 17; 19,30).

A TRĂI PENTRU A TRĂI: rulează la Înfrățirea între popoare (orele 15,15; 17,45; 20).
RĂZBOIUL DOMNITELOR: rulează la Cîmpul (orele 15,30; 18; 20,30). Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,30).
BLOW-UP: rulează la Dacia (orele 8-20,45 în continuare).
WINNETOU ÎN VALTEA MORȚII: rulează la București (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Gluștii (orele 9,30; 18; 20,30). Artă (orele 9,30; 15,30; în continuare 18,15-20,30).
NOILE AVENTURI ALE RĂZ-

BUNĂTORILOR: rulează la Unirea (orele 15,30; 18).
FEMEIA ÎNDARĂTNICĂ: rulează la Lira (orele 15,30; 18; 20,30). Progresul (orele 15,30; 18; 20,30).
ANGELICA ȘI SULTANUL: rulează la Pacea (orele 15,45; 18; 20,15).
OMUL ORGOLIUL, VENDETA: rulează la Crîngăși (orele 15,30; 18; 20,15).
BĂIEȚI ÎN HAINE DE PIELE: rulează la Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).
MY FAIR LADY: rulează la Floreasca (orele 9; 12,30; 16,30; 20).
BĂIEȚII DIN STRADA PAL: rulează la Volga (orele 9-15,45 în continuare; 18,15; 20,30).
FRONȚA ÎMPĂRĂȚIEI LEULUI DE ARGINT: rulează la Vîitorul (orele 15,30; 18).
TAINA LEULUI: rulează la

Gloria (orele 8; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30). Modern (orele 8,15; 11,30; 14,45; 18; 18,15; 20,30).
PRIETENI FĂRĂ GRĂT: rulează la Aurora (orele 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30).
LA RĂZBOI CA LA RĂZBOI: rulează la Popular (ora 20,30).
LA NORD PRIN NORD VEST, MANUELA: rulează la Munca (orele 15,30; 19,15).
BERU ȘI COMISARUL SAN ANTONIO: rulează la Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).
HUBIREA STRICT OPRITĂ: rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,15).
CORABIA NEBUNILOR: rulează la Rahova (orele 15,30; 19).
SEZON NORO: rulează la Ferentari (orele 15,30; 19).
SĂ TRĂIM PÎNĂ LUNI: rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,15).

Teatro
LUNI 12 IANUARIE 1970
Teatrul National „I. L. Caragiale” (Sala Studio): TRĂVESTI — ora 19,30; Teatrul Lucia Sturdza Bulandra (Sala Studio): PURICELE ÎN URECHE — ora 20; Teatrul Mic: PREȚUL — ora 20.
LUNI 12 IANUARIE 1970
• 18,00 Deschiderea emstunlii. Consultatii tehnice • 18,20 Emi-

siune pentru tineret. Mijloacele comunicatiilor de masa și educatia tineretului. Concluzii pe marginea simpozionului organizat de Centrul de cercetari pentru problemele tineretului • 18,50 Un raport popular — Isidor Androniceanu din comuna Fundul Moldovei — Suceava • 19,00 Teledurnalul de seară • 19,20 Cîntecul sindicatelor din Municipiul București • 19,30 Din poezia românească • 19,40 În vitrina • 20,15 Film artistic „Rio Bravo” (partea I) • 21,00 De prin veacuri adunate • 21,30 Steaua fără nume • 22,30 Agenda politică • 22,40 Intermezzo muzical cu Gerhard Romer • 23,10 Scena.